

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Statsministeren mente, at jeg udtalte en knusende dom over den tidligere regering. Jeg er helt enig i, at når man ser på de ting, den tidligere regering lavede sammen med de borgerlige partier, er det bestemt ikke noget, som nogen har grund til at være stolt af.

Jeg kan så oplyse statsministeren om, at ved de ting, Enhedslisten har været med i, har vi hver eneste gang sikret os, at det ikke betød forringelser for dem med de laveste indkomster i samfundet.

Men det, jeg gerne ville høre, er: Hvad er statsministerens ambitioner med hensyn til, hvilken dom der skal stå tilbage efter statsministerens regering? Ønsker statsministeren også en dom, der går ud på, at den økonomiske ulighed er steget?

Sidst statsministeren var minister i en borgerlig regering, var det, der stod tilbage, at pengene fossede ud af statskassen og vi fik selskabstømersagerne. Det, vi foreløbig har set fra den nye borgerlige regering, er, at erhvervslivet bliver forgyldt med skattelettelser og der bliver skåret ned på kontrollen i Told og Skat, så de multinationale stadig ikke skal betale skat af de mange milliarder, de tjener.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Til socialministeren i forlængelse af spørgsmålet, om der er børn, der bliver hjemtaget af økonomiske årsager: Er socialministeren indstillet på, at ankestyrelsen, hvis der kommer sager, hvor der er meget stærke indicier for, at børn er hjemtaget af økonomiske årsager, kan bruge sin mulighed for at tage de sager op af egen drift?

Det andet spørgsmål er, om socialministeren er enig med fru Pia Christmas-Møller i, at de frivillige organisationer skal fritages for moms, og at der kan blive tale om en merudgift på 200 mio. kr. om året efter en indkøringsfase på nogle år.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først skal jeg selvfølgelig beklage, hvis jeg fejlhørte socialministeren i forhold til ønsketænkning. Det vil vi jo kunne se i referatet.

Om det andet: Jo, jeg kender godt statistikken i forhold til anbringelser og også stigningen i

dem. Men jeg vil måske nok anbefale, at der bliver lagt vandrør i Socialministeriet, for det, der er problemet, er, at vi nu hører endog særdeles vedholdende forlydender om, at kommunerne, når de sidder og prioriterer i forhold til deres konkrete, økonomiske her og nu-situation meget præcist overvejer, hvordan de kan styre hele anbringelsesområdet, og at der følger hjemtagninger netop af økonomiske grunde.

Derfor synes jeg, der er grund til at gøre mere end det, fru Karen Jespersen foreslår, nemlig at Den Sociale Ankestyrelse tager enkeltsager op. Man bør også følge området netop nu, for statistikker har jo det problem, at de ikke er tidstro, og at vi derfor altid vil halte bagefter i forhold til at skride ind, hvis det er sådan, at kommunernes prioritering faktisk gør, at børn kommer konkret og meget direkte i klemme. Det synes jeg er et problem, for selv om statistikkerne viser én tendens, kan det godt være, at den nuværende økonomiske situation faktisk viser noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er nødt til at give et svar til fru Line Barfod, hvor jeg kan konstatere, at først afsiger fru Line Barfod i dag en knusende dom over en fejlslagen socialpolitik under den tidligere regering, og derefter løber fru Line Barfod fra ansvaret, selv om fru Line Barfod har støttet den regering.

Fru Line Barfod siger i dag, at det ikke er fru Line Barfods parti, der har stået bag den politik, men det, jeg pegede på, var de grønne afgifter. Det er fru Line Barfods parti, Enhedslisten, der konsekvent har støttet en asocial afgiftspolitik, der har vendt den tunge ende nedad. Man kan ikke løbe fra, at det især rammer de allersvageste grupper, når man sætter afgifterne op på vand, på varme, på elektricitet og benzin.

Kl. 15.55

Tag f.eks. svagt stillede pensionister, som i de senere år har oplevet, at stigningerne i pensionen næsten ikke har kunnet følge med stigningerne i de faste udgifter, som fru Line Barfods parti har været med til at påføre dem. Det er kendsgerninger, og nu prøver fru Line Barfod at rende fra dem. Det skal ikke lykkes fru Line Barfod. Fru Line Barfods parti vil blive naglet til ansvaret for den afgiftspolitik, som førte til, at der i løbet af 9 år blev større social skævhed i dette land.